

Världens Svagaste Pinot Noir

Visst är Central Otago världens sydligaste vindistrikt. Och visst är det här Pinot Noir regerar, i kylslaget inlandsklimat. Distriktet har sin självklara plats på vinkartan, därtill som ett av de mest spännande, vackraste och mest säregna. Klart man gillar vinerna härifrån.

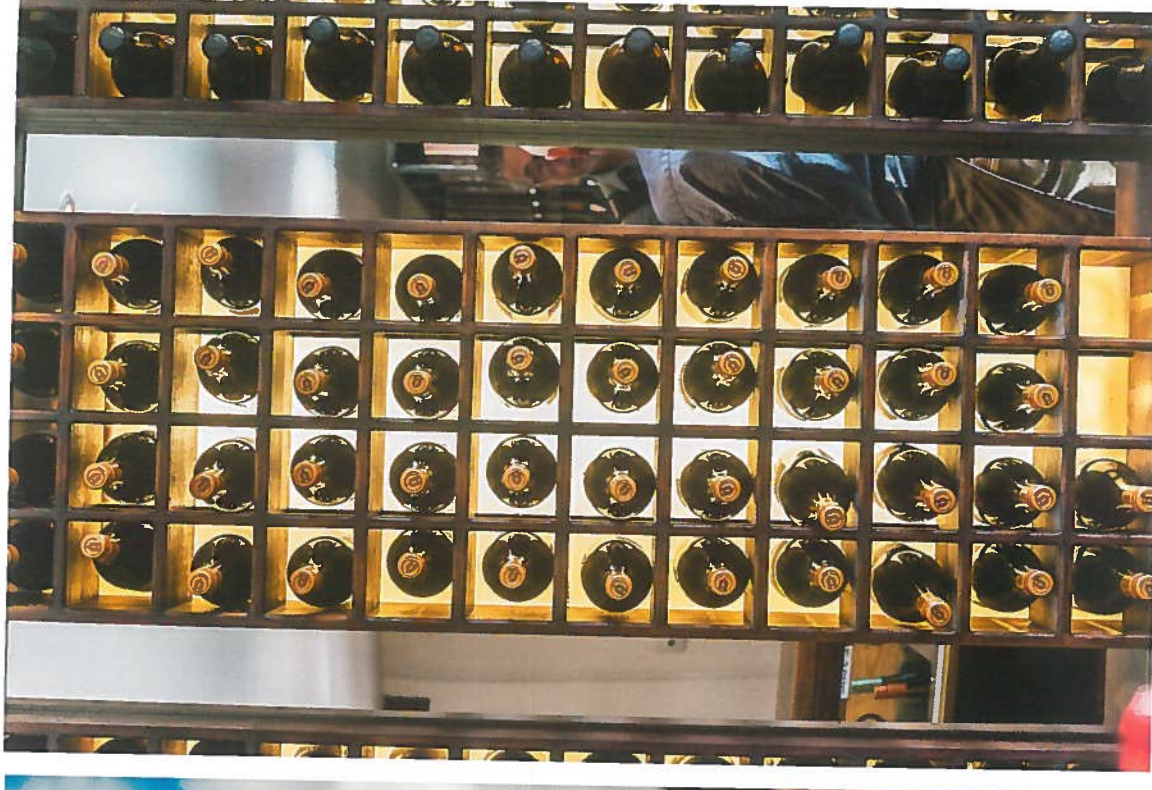
Text: Johan Franco Cereceda Foto: Mauro Rongione

DET GÅR INTE ATT FÖRHÅLLA SIG rationellt till Central Otago. Det är stundtals så vackert att man tappar orientering. Och då har man ändå mjukat upp blicken med veckors resande i ett av världens vackraste länder.

Men det är inte därför vi är här. Anledningen till att vi hittat hit, 2000 mil bort från hemmaplan, stavs vin. Och det stavs med röda bokstäver, snirkliga, möjligen med överraskande form. För så har det blivit att Nya Zeeland inte bara är Sauvignon Blanc, utan också Pinot Noir. Mycket Pinot Noir. Kanske är man på väg att göra samma succé med sitt röda vin som med sitt vita. Eller inte. För nu handlar det om helt andra viner, egentligen, små produktioner, en snårig druva att jobba med och en druva som inte älskas av alla, men hyllas av vinsnobbarna. Hmm... en ekvation som är en utmaning bara det.

Och på tal om utmaningar. Har man kommit till Misha's Vineyard en bit utanför Queenstown, Nya

Knappast någon storproduktion. Men gott blir det i Central Otago.

Zeelands motsvarighet till Åre i Sverige, är utmaningar ett återkommande vokabulär hos Misha Wilkinson. Hon tar emot i sitt kök där hon står och lagar sushi och smörgåsar som ser så goda ut att man för ett ögonblick släpper vinet. Men innan vi huggar i, det är trots allt lunchdags, vill hon och hennes make Andy att vi ska till vingården som gud glömde. Nästan i alla fall.

– Vi blev varnade av grannproducenter att köpa land på andra sidan floden. Men det gjorde vi och det kommer vi aldrig att ångra, berättar hon i jeepen som tar oss över floden, mellan raviner och en bra bit över dalgången.

Det är djupt imponerande, kargt, ogästvänligt och ändå enormt tilltalande. Med andra ord, det är lätt att förstå förjunsningen hos paret som gick på magkänsla och modiga konsulterande önologers råd. Bland annat Richard Smart, flying winemaker från Australien.

– Han sa att det var det bästa Pinot Noir-land han →

→ sett. Så istället för att köpa 15 hektar köpte vi nästan det fyrdubbla.

Nu ska man inte tro att herr och fru Wilkinson inte visste vad de gjorde. Att ta hjälp tyder på smartness, men långt innan dess hade de gjort en fullständig global marknadsanalys där de bland annat tittade på vilka druvar som skulle komma att bli populära. Att de sökte sig till Central Otago, efter nästan två års sökande efter den optimala platsen för Pinot Noir, var som att komma hem. Innan hade de bott bland annat i Singapore, och jobbat med... just det, omvärldsbevakning och marknadsanalyser.

– Vi gjorde även analyser av jordmänen och tänkte att om vi ska starta detta projekt, då ska vi göra allt rätt. Och framför allt, då ska vi göra det på vårt sätt.

Vinerna de producerar är också i premiumsegmentet och affärerna går bra, inte minst i Singapore, lite payback är det, även om Misha ojar sig lite över den svenska marknaden. Men vinerna har en djup komplexitet med massor av jordmån. Man kan nästan känna igen den jordmänen som man nyligen klev omkring i när man halvtimmen senare provar vinerna.

Bäst är The High Note Pinot Noir 2009 med lätt rökgig, mineralig ton, stram frukt med balanserad mörkfruktig längd och med en fin syra med peppriga inslag.

Sedan görs det andra spännande viner, alla med artistiska namn, bland annat en rikligt spännande riesling, Lyric, med ställig mineralitet och massor av citrus och fitness.

Producenterna i Central Otago är inte många och de delar på ganska få hektar vinodlingar, 2 000, där tre

Mike Wolfenden på Felton Road blandar ut jordmån från olika växtplatser och från olika kloner.

fjärdedelar odlas med Pinot Noir. Men själva regionen är mer vidsträckt. Stundtals talar vi om kylslagna klimat nära vatten, landets egentligen enda kontinental klimatzon, stundtals ökenområden, så det blir en del bilkörning från ena producenten till den andra. Och massor av olika viner med terroir i botten.

Rent generellt skyddas annars stora delar av området av över 2 000 meter höga berg i väster. Nederbörden blir maximalt 600 millimeter per år. Och i de mer ökenlika områdena är det bara att konstbevattna.

Terroir är ju annars ett ganska slitet begrepp, alltför generaliserande. Men det återkommer under hela resan i Nya Zeeland. Och visst är det så att många producenter skaffat sig oersättlig erfarenhet när de jobbat med kanske främst Sauvignon Blanc. Ett vin på nämnda druva är liksom inte ett annat likt. Numera.

På Pinot Noir-fronten är det snarare legio och är vi i Central Otago närmast obligatoriskt att prata terroir. På Misha's Vineyard görs det, på Amisfield där vi gjorde ett lunchstopp dagen innan likaså. För att nu inte tala om Felton Road, en av bäst ansedda Pinot Noir-producenterna i Nya Zeeland.

Andy Wilkinson och Michelle Dacombe på Misha's Vineyard gillar utmaningar, Pinot Noir och karga landskap. Klart de trivs i Central Otago.

Felton Road jobbar biodynamiskt, låter den malolaktiska jäsningen ske på naturlig väg och har byggt vineriet utifrån naturlig gravitation, innebär egentligen bara att vinerna får en än mer områdestypisk terroirprägel.

Pinot Noir Block 3 2011 heter ett av husets prestigeviner och det är åter ett tydligt exempel på hur de jobbar. Vinet har ett närmast lätt rökigt anslag, massor av mineral karaktär och överraskande tanninstruktur med visst mognadsinslag. Gör sig dock bäst i att lagras ytterligare några år, och då kommer jorden, området, idén bakom vinet, fram ännu lite mer.

Att Central Otago rekordsnabbt kommit att få sin självklara plats på vinkartan har med andra ord inte bara att göra med att det är världens sydligaste. Det är snarare vinerna, de personliga vinerna med massor av intressant kvalitet som står bakom detta faktum. Och vad som kanske är allra mest spännande är att vi bara är i början av en lång, mycket lång och mycket spännande utveckling.

Världens sydligaste Pinot Noir? Jo, men också en av de absolut bästa som vinvärlden kan uppbringa. Det är något att skriva hem om. ☺

– Vi odlar druvar i tre olika vingårdar, alla ganska långt ifrån varandra. På så vis kan vi försäkra oss om att vi får druvar varje skörd. Och sedan blandar vi dessa. De olika druvarna ger ju oss en fantastisk möjlighet att skapa viner med olika lager, förklarar Mike Wolfenden på Felton Road.

Men här är inte bara terroir högt upp på agendan, även kloner, alltså de varianter på respektive druva de odlar. Och det börjar bli fullt i anteckningsblocket med namn som Cl 667, Cl DRC Abel, Cl 5, Pinot Noir 777. Och så vidare. Alla har sin plats i vingården, tjänar ett syfte. Det är liksom inga tillfälligheter att man jobbar med uppemot 25 olika kloner. Och om man multiplicerar det med de olika odlingslotterna, alltså där jordmänen skijter sig, blir blandningsmöjligheterna otaliga.

– Det är därför vi viniferar separat och sedan provar de olika vinerna för att se vilka som passar bäst ihop, förklarar Mike Wolfenden vidare.

Även här är resultatet imponerande. Det är viner med hög kvalitet, någonstans mellan Gamla världstradition och Nya världsnöfikenhet. Att sedan